

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 31/09-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1993/98 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. decembra 2008 doručená sťažnosť J. B., D. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1993/98.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že zbytočné prietahy pokračujú v označenom konaní aj po vynesení nálezů ústavného súdu č. k. II. ÚS 89/06-37, a keďže k náprave nedošlo,

opakovane sa obracia so svojou sťažnosťou na ústavný súd.

V sťažnosti opisuje problémy spojené so svojím zastupovaním advokátkou v konaní pred všeobecným súdom, ktorých dôsledkom bol návrh na vylúčenie právnej zástupkyne sťažovateľa zo zastupovania.

V sťažnosti poukazuje na zaujatosť a neobjektívnosť konania okresného súdu s poukázaním na to, že Krajský súd v Žiline už dva razy zrušil rozhodnutie okresného súdu a vrátil ho na ďalšie konanie.

Sťažovateľ namieta, že napriek tomu, že konanie trvá už 10 rokov, nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté.

Vzhľadom na stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 1993/98 sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„- prikáže Okresnému sudu v Žiline konať vo veci 9 C/1993/1998 nielen bez prieťahov, ale vzhľadom na viac ako desaťročné trvanie sporu aj v zrýchlenom slede, a to už aj preto, lebo prerokúvanie veci týkajúce sa neplatného rozviazania pracovného pomeru majú na súde prednosť,

- zaviazá Okresný súd v Žiline, aby mi vyplatil zadosťučinenie vo výške minimálne 100 000,- Sk. Vyplatenie zadosťučinenia zdôvodňujem okrem iného (o.i.) aj tým, aby malo rozhodnutie ústavného súdu svoju účinnosť a bolo motiváciou pre dotknutý okresný súd konať vo veci bez prieťahov a v zrýchlenom slede. Predovšetkým však zdôvodňujem priznanie mi zadosťučinenia tým, že zdĺhavé konanie dotknutého sudu, vec je na Okresnom súde v Žiline viac ako desať rokov bez právoplatného rozhodnutia o nej, prejavila sa o. i. aj, čo je najhoršie, na radikálnom zhorení môjho zdravotného stavu, keďže som po celé desaťročie ako dlhodobo bez zamestnania pod stresmi a teda veľkým psychickým tlakom, čo sa prejavilo pred necelými dvoma rokmi tým, že k mojím predchádzajúcim zdravotným problémom sa pridružilo omnoho vážnejší ho ochorenie doživotného charakteru a to srdcovo-cievne, keď bola u mňa konštatovaná a diagnostikovaná hypertenzia v priemerných hodnotách 200/100/100. Psychické zaťaženie malo logicky nepriatnivý vplyv aj na moje iné ochorenia chronického charakteru, poškodenie chrčtice a krížovej a krčnej oblasti (je

známe, že psychický stav má rozhodujúci vplyv na zníženie a alebo zvýšenie chorobných akútnych stavov mi je časté zlé stavy potvrdzujú časté recidívy akútnych stavov bolesti i jed je diagnostikované chronické ochorenie chrbtice, Stresy a psychické zaťaženie majú rozhodujúci podiel aj na ochorení vdanástorníka (vredy) a hrubého čreva, recidívy bolesti dolných končatín, čo i časť znemožňuje chôdzu, všetko ide o choroby zapríčinené psychickou záťažou, stresmi a teda ide o choroby nervového a psychického pôvodu,

- zaviazá dotknutý sud k úhrade výdajov za právne zastupovanie v konaní pred Ústavným sudom Slovenskej republiky.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka vecí, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd zistil, že sťažnosťou z 10. decembra 2008 sa sťažovateľ opätovne domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1993/98, pričom o jeho skoršej sťažnosti v tej istej veci ústavný súd rozhodol nálezom č. k. II. ÚS 89/06-37 z 23. augusta 2006 tak, že vyslovil, že základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy porušené bolo a prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1993/98 konal bez zbytočných prietahov a priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 60 000 Sk.

V súlade s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde je sťažnosť sťažovateľa v časti, ktorá sa týka namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu č. k. II. ÚS 89/06-37 z 23. augusta 2006, a to do 3. novembra 2006, neprípustná, a preto ústavný súd túto časť sťažnosti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Čo sa týka zvyšnej časti sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta zbytočné prietahy v konaní a porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, t. j. v období po 3. novembri 2006, ústavný súd vychádzal pri jej posúdení zo svojej stabilizovanej judikatúry (IV. ÚS 291/07, IV. ÚS 67/08), v súlade s ktorou poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušovaniu označeného práva ešte mohlo dochádzať alebo porušenie v tom čase ešte môže trvať.

Ak to tak je, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti skúma, či nečinnosť alebo neefektívna činnosť orgánu verejnej moci dosahuje takú intenzitu, ktorá signalizuje možnosť vyslovenia zbytočných prietahov v konaní po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu využil možnosť postupu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) a podal sťažnosť na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu. K tejto sťažnosti sa vyjadril podpredseda okresného súdu, ktorý vo svojom liste uviedol:

„Podľa vyjadrenia konajúceho sudcu mu vec bola pridelená zmenou rozvrhu práce dňom 6. 3. 2006. Vo veci hneď potom konal tak, aby vec prejednal a čo najskôr skončil. Navrhovateľ podal návrh na zbavenie JUDr. J. K. povinnosti právne ho zastupovať a žiadal ustanovenie nového advokáta. Uznesením zo dňa 6. 12. 2006 súd zbavil JUDr. K. povinnosti zastupovať navrhovateľa a ustanovil navrhovateľovi druhého advokáta JUDr. Z. M. Na deň 1. 3. 2007 bol vytýčený termín pojednávania, ktorého sa navrhovateľ ani jeho právna zástupkyňa nezúčastnili (navrhovateľ z dôvodu PN). Následne navrhovateľ podal ďalšie návrhy, ktoré musel súd v konaní vybaviť, a to návrh na prikázanie veci Okresnému súdu v Bratislave, žiadosť o zaslanie spisu Okresnému súdu Bratislava II na naštudovanie, návrh na zmenu advokáta a iné. V apríli r. 2007 bol spis zaslaný na Okresný súd Bratislava II na naštudovanie navrhovateľovi. Spis sa vrátil v mesiaci máj 2007. Dňa 31. 5. 2007 bol spis doručený Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie o žiadosti navrhovateľa na prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava II. Uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 19. 9. 2007 Najvyšší súd SR žiadosti nevyhovel. Toto uznesenie bolo Okresnému súdu v Žiline doručené dňa 25. 9. 2007. Uznesením zo dňa 11. 12. 2007 súd nevyhovel návrhu navrhovateľa na zbavenie zastupovania advokátkou JUDr. M. Voči tomuto uzneseniu podal navrhovateľ 22. 1. 2008 odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 4. 2008, ktoré bolo Okresnému súdu v Žiline doručené dňa 21. 7. 2008 krajský súd uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové rozhodnutie. Listom zo dňa 24. 7. 2008 tak bol navrhovateľ vyzvaný, aby súdu oznámil, ktorého advokáta chce vo veci ustanoviť. Listom zo dňa 30. 7. 2008 navrhovateľ žiadal ustanovenie JUDr. J. Č. Súd o tomto návrhu na ustanovenie advokáta rozhodne v priebehu niekoľkých dní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti hodnotím Vašu sťažnosť ako nedôvodnú. K obdobiu, ktoré predchádzalo vydaniu Nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 23. 8. 2006 sa vyjadrovať nebudem, nakoľko o tomto období záväzným spôsobom rozhodol Ústavný súd SR. Čo sa týka obdobia po tomto Náleze, vo veci sa, ako to vyplýva z vyššie uvedených

úkonov, riadne konalo. V priebehu tohto obdobia nebolo zistené žiadne obdobie, v ktorom by Okresný súd Žilina vo veci nekonal. K dĺžke trvania v tomto období predovšetkým prispeli návrhy navrhovateľa, ktorými žiadal ustanoviť a následne zmeniť ustanovených advokátov, zaslať spis na naštudovanie na Okresný súd Bratislava II, či rozhodnúť o prikázaní veci Najvyšším súdom Okresnému súdu Bratislava II. O všetkých týchto návrhoch bolo potrebné rozhodnúť a vzhľadom na podané opravné prostriedky následne rozhodoval nadriadený Krajský súd v Žiline. Okresný súd v Žiline o všetkých návrhoch navrhovateľa rozhodoval bez akýchkoľvek prieťahov okamžite po ich doručení. K dĺžke konania tak prispievalo aj rozhodovanie Krajského súdu v Žiline a Najvyššieho súdu SR. Vzhľadom na zrušujúce rozhodnutie Krajského súdu v Žiline bude vo veci potrebné opätovne rozhodnúť o návrhu na ustanovenie advokáta. O tomto návrhu bude rozhodnuté v priebehu niekoľkých dní.“

Z vyjadrenia podpredsedu okresného súdu k sťažnosti sťažovateľa na prieťahy v konaní vyplýva, že okresný súd po prijatí nálezu č. k. II. ÚS 89/06-37 z 23. augusta 2006 nebol vo veci nečinný, aj keď prevažná časť úkonov, ktoré urobil, mala procesný charakter a okresný súd reagoval nimi na procesné úkony urobené sťažovateľom, na ktoré má každý účastník právo a súd musí na ne reagovať. V súvislosti s tým ústavný súd konštatuje, že zistené skutočnosti nesignalizujú možnosť vysloviť zbytočné prieťahy v konaní a porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a preto ústavný súd aj túto časť sťažnosti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami, ktoré sťažovateľ v sťažnosti uviedol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. februára 2009